

ofte, at den Fantasi, der i det hele for Tiden er saa livligt i Bevægelse, ogsaa virker paa dette Omraade. Hver Gang, jeg har faaet et Tilfælde undersøgt, har det vist sig, at Angivelserne var helt urimelige. Der har været nævnt Afdelinger, hvor f. Eks. Halvdelen af Mandskabet skulde være blevet straffet, men ved Undersøgelsen har det vist sig, at det ved disse Afdelinger har været et Straffetal af omkring ved 5, 10 og 15 pCt. eller lignende Tal. Det har altsaa været overmaade langt fra, hvad der er blevet angivet. En samlet Oplysning kan jeg i denne Henseende give, det er denne, at der i alt i Løbet af August og September Maaned for den sjællandske Styrkes Vedkommende er ikendt væsentlig i Form af arbitrære Straffe et Antal af 2,356 Straffe. Naar man nu vil spørge, om dette er meget eller lidt, kan man bedst svare derpaa ved at sammenligne det med det Antal Straffe, som der ikendes under ordinære Forhold, og dette er i dette Tilfælde let, fordi man i Løbet af de to Maaneder har haft et lignende Antal Tjenestegæster, som man ellers plejer at have i et helt Aar. Tager man nu det Antal Straffe, man har haft i Aarene 1910, 1911 og 1912, hvorover der foreligger Opgørelser, viser det sig, at Antallet af Straffe i 1910 var 2751, i 1911 var det 2666 og i 1912 2515, medens det altsaa i de forløbne to Maaneder var 2356. Ærede Medlemmer vil saaledes se, at det hele er overmaade ensartet. Der kommer her den samme statistiske Regelmæssighed frem, som man næsten altid finder, naar man undersøger Antallet af Straffe, hvad enten det er indenfor Militæretaten, eller det er indenfor den almindelige borgerlige Retspleje. Men der er ganske vist et beklageligt Forhold, som jeg i denne Sammenhæng maa gøre opmærksom paa, og det er, at Antallet af Straffe er ikke saa lidt højere i September Maaned, end det var i August. Dette hænger vel noget sammen med det stærkere Indtryk af Forholdene, som beherskede alle Sind i August Maaned i Forhold til, hvad Tilfældet har været i September Maaned. Men jeg haaber, at det, selv om der, hvad jeg haaber skal være Tilfældet, ikke paa nogen Maade bliver Grund til at se anderledes paa Forholdene i den kommende Tid end

i September, alligevel vil være saaledes, at man fra alle Sider bestræber sig for at gøre, hvad man kan gøre til, at der kan blive en saa ringe Nødvendighed for Anvendelsen af Straf som paa nogen Maade muligt, og en Del af os kan vel paa en eller anden Maade yde sit Bidrag dertil.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) rettede nogle Ord til mig om Lønningsforholdene i Militæretaten. Det ærede Medlem spurgte, om det Tillæg, som betales under disse Forhold til Befalingsmændene, udbetales i Henhold til § 1 eller i Henhold til § 3 i Loven om Løntillæg. Det sker i Henhold til § 3, idet § 1 handler om Felttillæg, som er 50 pCt. af Lønningen, medens § 3 omhandler Kantonmentstillæg, som er 25 pCt. Det er denne sidste Paragraf, der maa anses for anvendelig i de nuværende Forhold, hvor saa godt som alle Soldater er udlagte i Kantonment, og hvor Forholdene nærmest svarer til Tilstandene ved Kantonmentsøvelserne om Efteraaret, hvor denne Lovbestemmelse ogsaa plejer at anvendes. Dertil er at føje, at de Reservebefalingsmænd, som ikke har Pension af en vis Størrelse, faar et lignende Tillæg. Det er sket efter Forhandling med Finansudvalget, hvor vi enedes derom. Det ærede Medlem spurgte, om der for de menige skete noget tilsvarende. Jeg kan dertil svare, at der er visse Foranstaltninger med Hensyn til de menige, hvorom jeg ogsaa paa et tidligere Tidspunkt er blevet enig med det højtærede Finansudvalg. Det er jo saaledes, at der sædvanlig fradrages 65 Øre for Kosten for de menige, der modtager fuld Kostforplejning. Dette Beløb svarer imidlertid ikke til, hvad der virkelig gives ud under de nuværende Forhold i alt Fald af Staten, idet det er 80 Øre eller noget derover. Vi foreslog derfor, at medens der selvfølgelig ikke skulde ske nogen videre Afkortning i Lønningen for de menige, som faar denne Forplejning, skulde der gives dem, som ikke modtager Kostforplejning, et Tillæg, som svarer til Forskellen mellem de 65 Øre og de 80 Øre, med andre Ord betales dem 15 Øre mere i Løn. Ved samme Lejlighed enedes vi om, at man ikke skulde fradrage de 10 Øre daglig, som efter Reglerne skulde fradrages af Hensyn